

Jeg tror, som sagt, ikke, man skal gøre sig store Forventninger med Hensyn til Nyttevirkningen af Vedtagelsen af dette Lovforslag. Jeg tror for Resten, den højt-ærede Landbrugsminister har haft en Tanke ved at døbe dette Lovforslag om paa den Maade, som sket er. Den gamle Lov hed Kystsikringslov. (Afbrydelse). Jo, det var en Lov om Kystsikring. Det skal jeg ikke diskutere nu, det kunne vi senere se efter, men vi have altid før talt om Kystsikring, det er sandt og vist, men nu hedder det Kystfredning. Det er der Mening i. Vi kunne frede Kysterne ved en Lov, men ikke sikre deres Bestaaen; derfor er Ordet Kystsikring aabenbart ikke det bedste Udtryk, hvorimod jeg fuldstændig kan slutte mig til Ordet Kystfredning. Hindre Havet i dets Ødelæggelsværk kunne vi ikke, men vi kunne hindre Menneskene i at hjælpe Havet til at fremskynde sit Ødelæggelsværk. Det kunne vi gøre, og det bør vi ogsaa gøre. Derfor kan jeg godt slutte mig til Lovforslaget og finder, at det er paa sin Plads.

For Tiden er det jo saa, at den private Lodsejer selv skal sørge for Kystfredningen. Lovforslaget her gaar ud paa, at det er Staten, Samfundet i sin Helhed, som skal tage sig af denne Sag, og det finder jeg er meget rigtigt, for saa bliver det hele mere ensartet, end naar det er den enkelte, som skal staa for det. Jeg er blot bange for, at de Omkostninger, som ville være forbundne med dette Lovforslag, skulle være saa store, at de i Grunden blive større end Fordelene ved Forslaget. Det har jeg ikke regnet ud, og det kan naturligvis heller ikke regnes ud, det er heller ikke godt at sige noget om det, men Omkostningerne ville i hvert Fald blive meget betydelige.

I det private Lovforslag, der var fremme i Samlingen 1899—1900, havde vi en Bestemmelse om, at det skulde være tilladt at opsamle Smaasten paa Stranden, haandstore Sten tror jeg nok det hedder, som man kunde pille op med Haanden. Jeg ved ikke, om det er ganske rigtigt, at denne Bestemmelse er falden ud. Den Bestemmelse, vi havde den Gang i det private Lovforslag, tilsigtede jo at støtte Fiskerne i deres Virksomhed. Fiskerne have Brug for saadanne smaa aflange Sten til at binde ved deres Fiskegarn, enten det saa er Sildenæringer eller Aaleruser, og disse Sten kunne ikke erstattes ved noget andet. Man har forsøgt paa at lave dem kunstigt, af Beton, altsaa en Blanding af Cement og Grus. Men de

have vist sig ikke at være saa gode, idet de ere for lette i Forhold til deres Omfang. Det allerbedste Materiale til dette Brug er, som sagt, de Sten, der opsamles ved Stranden. Skal det saa være saaledes, som Forslaget her gaar ud paa, at ogsaa den Kystlinie, hvor der intet grønt findes og ingen Dyrkning finder Sted, skal være beskyttet, naar der nedlægges Forbud, saa at der slet intet maa borttages der, saa blive Fiskerne jo afskaarne fra at opsamle disse Sten. Det er et Spørgsmaal, om man kan undvære denne Bestemmelse, men den vil i ethvert Fald let komme til at virke som en Hindring for Fiskernes Virksomhed.

Tillige skal jeg omtale en Slags Industri, om jeg saa maa kalde det, som er fremkommen i de senere Aar. Jeg tænker paa Opsamlingen af Kuglesten ved Stranden. Det er nogle runde Sten, der benyttes, saa vidt jeg har hørt, til at komme i Lermassen, naar den males, f. Eks. ved Porcellænsfabrikationen. Disse ikke saa lidt kostbare Sten ere ogsaa Genstand for Udførsel, særlig til Frankrig, Tyskland og flere andre Steder. De findes særlig paa Steder, hvor der er Flint, altsaa f. Eks. paa Stevns og paa Møen. Opsamlingen af dem har spillet ikke saa ringe Rolle for Fattigfolk paa vore Kyster; om Vinteren, naar der intet andet Arbejde er, gaa de ud paa Stranden og pille disse Sten op og sælge dem til en ret god Betaling, hvorved de have en ganske god Vinterfortjeneste. Jeg har peget paa dette, fordi vi ved Love som denne maa passe paa ikke at gøre for meget Indgreb i Smaafolks Næringsveje. Det skulle vi være lidt forsigtige med.

Med Hensyn til Stenfiskerne — det er jo dem, der leve af at optage Sten, Grus og Sand af Havet — staa der i § 9 Bestemmelser om, hvorledes de have at forholde sig. De skulle melde sig paa Registreringskontoret i København for der med deres Fartøjer at indføres i en Protokol. Det kan jo ikke gøre noget Afbræk i deres Virksomhed. Men saa hedder det videre, at de skulle have en Plade paa begge Sider af deres Fartøj, og denne Plade vil, efter hvad jeg kan skønne, blive temmelig uformelig, idet der paa den skal staa Skipperens Navn, Hjemsted, hans Registreringsnummer samt Ordet Stenfisker, alt sammen skrevet med Bogstaver paa 10 Tommer. Det vil naturligvis bevirke, at Pladen bliver meget stor, naar alt det skal staa paa den, saa jeg synes nok, at Bogstaverne kunde være noget mindre. Lovbestemmelsens